

Idar Levin

Vår gode kollega og venn, Idar Levin, gikk bort den 24.12.14 etter å ha blitt rammet av ALS for 2 år siden.

Han ble født på Elverum 23. mars 1937, og opplevde dramatiske hendelser i tidlig barndom, da han på grunn av sin jødiske bakgrunn måtte flykte til Sverige i 1942 med sin mor, bare 5 år gammel. Da han kom tilbake til Norge i 1945 var flere av hans slektninger og venner, bla. en gutt på hans egen alder, døde.

Da tiden var moden for studier, valgte han å studere odontologi i Marburg, Tyskland. Han reiste dit for bedre å forstå krigens grusomheter mot jødene under krigen.

Studietiden ble svært gode år i Idars liv, og mange studiekamerater ble hans venner for resten av livet.

Etter endt utdanning som tannlege i 1964, jobbet han som tannlege på Elverum og Hamar i perioden 1964–66. Egen praksis i Oslo etablerte han i 1967. Han jobbet som instruktør på avdeling for oral kirurgi og oral medisin på UIO i perioden 1969–1990, og tok sin spesialitet i denne disiplinen i 1982.

På universitetet fikk han raskt et godt rykte, og ble svært godt likt av både studenter og kolleger som en trivelig, omgjengelig person, med stor faglig tyngde. Han hadde et glimt i øyet, og var et midtpunkt med sitt lune vesen, og mange gode historier og vitser.

Idar var med på å etablere Galleri Oslo Klinikken i 1989, og arbeidet der frem til desember 2012. Han var en bauta og støtte for kolleger, alltid med faglige gode råd, og en person å stole på i turbulente tider. En person «av hel ved»! Vi hørte aldri Idar snakke et vondt ord om andre, og han hadde stor omtanke og respekt for alle rundt seg. Han var en god og respektert sjef for sine ansatte. Han var klok og rettferdig, og skapte et trygt og godt arbeidsmiljø. Vi som var partnere og kollegaer var heldige som hadde Idar med oss. Å samarbeide med ham var en glede.

Pasientene elsket Idar. Han tok seg ekstra godt av dem, og det var ikke uvanlig for Idar å ringe pasientene uoppfordret etter kirurgiske operasjoner for å høre hvordan det gikk. Han ga dem gjerne sitt private mobilnummer som de kunne ringe ved behov. Han

stilte gjerne opp kveldstid og helger ved akutte situasjoner.

Bridge var en kjær hobby for Idar, og han hadde stor glede av de jevnlige møtene sammen med sine gode venner. Han var kunnskapsrik og språkmektig, med stor interesse for korrekt språkbruk.

Idar var en nysgjerrig person som reiste ofte, gjerne til fjerne eksotiske strøk, som for eksempel Machu Picchu, sammen med sin kjære Beate. Skulle vi andre reise langt avgårde, hadde han ofte vært der, og kunne gi oss tips om gode restauranter og severdigheter.

I denne tiden tenker vi på Petter, Trine, barnebarna og hans kjære Beate, som var en usedvanlig god støtte og hjelp for ham, spesielt den siste tiden.

Idar var et godt menneske, og gav mye av seg selv. En følte seg vel i hans nærvær.

Vi savner ham.

*Kåre Jan Attramadal
Arne Loven
Cecilie Attramadal*